

Ανοικτή Επιστολή προς όλες τις εθνικές κυβερνήσεις, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Διεθνή Κοινότητα

Εμείς, μέλη του Ευρωπαϊκού Δικτύου Συνηγόρων του Παιδιού ως ανεξάρτητοι θεσμοί για τα δικαιώματα του παιδιού, εκφράζουμε τη βαθιά μας ανησυχία και θλίψη για τις μαζικές τραγωδίες που εκτυλίσσονται στη Μεσόγειο, όπου εκατοντάδες μετανάστες, ανάμεσα στους οποίους παιδιά και οι γονείς τους, έχουν χαθεί και συνεχίζουν να χάνονται.

Αυτές οι τόσο πολύ συχνές τραγωδίες προκαλούν όχι μόνο τη μαζική έκφραση σοκ και θλίψης, αλλά και αυξάνουν τη συνειδητοποίηση του κύριου και καταλυτικού ρόλου των εθνικών κυβερνήσεων, της ΕΕ και της Διεθνούς Κοινότητας για την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων των ανθρώπων, ιδιαίτερα εκείνων που είναι πιο ευάλωτοι.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι μετανάστες αφήνουν την πατρίδα τους λόγω απελπισίας, έτοιμοι να αντιμετωπίσουν επικίνδυνα ταξίδια για να φτάσουν σε ένα καλύτερο μέρος. Σε αυτή την προσπάθεια, πολλά παιδιά, γυναίκες και άνδρες συναντούν τον θάνατό τους.

Οι εθνικές κυβερνήσεις, η ΕΕ και η Διεθνής Κοινότητα έχουν την ηθική και νομική υποχρέωση να διευκολύνουν την πρόσβαση των μεταναστών στα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Αυτό δεν είναι ένα παθητικό καθήκον από το οποίο κάποιιοι μπορούν να απαλλάξουν τον εαυτό τους αναμένοντας άπραγοι τους μετανάστες να αναζητήσουν άσυλο, ειδικά όταν τόσο πολλοί μετανάστες πεθαίνουν πριν φτάσουν στον προορισμό τους.

Είναι ξεκάθαρο από το μέγεθος του μεταναστευτικού φαινομένου ότι οι εθνικές κυβερνήσεις, η ΕΕ και η Διεθνής Κοινότητα πρέπει να ανταποκριθούν προληπτικά για να σώσουν τις ζωές των ανθρώπων που μετακινούνται και πρέπει να επανεξετάσουν τη διεθνή και την εξωτερική πολιτική τους, προκειμένου να αξιολογήσουν και να αποτρέψουν τη μαζική φυγή των ανθρώπων, μεταξύ των οποίων και των παιδιών. Θα θέλαμε να επανέρθουμε στη [Δημόσια Δήλωση του ENOC για τα παιδιά που μετακινούνται](#) (2013), η οποία αναφέρει ότι «τα παιδιά που μετακινούνται είναι πρώτα από όλα παιδιά». Στο πλαίσιο αυτό, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Δικτύου Συνηγόρων του Παιδιού τονίζουν με έμφαση την ανάγκη για πλήρη συμμόρφωση των υφιστάμενων νόμων, πολιτικών και πρακτικών με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλα συναφή διεθνή εργαλεία ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διασφαλίζουν την προστασία όλων των παιδιών. Το δικαίωμα στη ζωή, την επιβίωση και την ανάπτυξη, καθώς και το δικαίωμα στην προστασία από κάθε μορφή βλάβης, είναι στοιχειώδη δικαιώματα των παιδιών.

Οι αναγκαίοι πόροι για τη λήψη προληπτικών μέτρων ξεπερνούν όσα μπορεί να κάνει κάθε χώρα μόνη της. Είναι σαφές ότι η δομημένη συνεργασία μεταξύ των χωρών μέσω των εθνικών κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Διεθνούς Κοινότητας είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο κάθε χώρα μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της για την προστασία και την υποστήριξη των ανθρώπων και των παιδιών που μετακινούνται.

Τα Συντάγματα θέτουν ως βάση την αρχή της εγγενούς αξίας και της αξιοπρέπειας της ανθρώπινης ζωής. Τραγωδίες όπως αυτές που εκτυλίσσονται στη Μεσόγειο παραβιάζουν την αρχή αυτή. Η προληπτική και συλλογική δράση για να σωθούν οι ζωές των μεταναστών, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών, είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε για να διατηρηθεί η ακεραιότητα των εθνών, ενωμένων από την κοινή πεποίθηση για την πρωταρχική σημασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.